

SESTDIEN,
1989. GADA 1. JŪLIJA
Nr. 26 (114)

Cena 2 kap.

JAUNAIS CĒLS

AGROFIRMAS «SARKANAIS OKTOBRIS» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

Grieze pārbauda plāvumu

Sogad ievēojami ātrāk pie darba kērušās lopbarības sagādes mehanizētās vienības. Ja citreiz ar mudināšanu bija jāpanāk, lai zāļu plauju sāktu to ziedēšanas laikā, tas ir, ap Jāniem, tad šogad pati daba likusi būt izveicīgakiem. Acu priekšā izzūd rudzu zaļajais krasojums, un tā vietā parādās dzeltenie un vaska gatavības toni, dažos laukos vasaras kvieši iau nodzeltējuši, tiem pa pēdam steidz ari pirmie iesete mieži. Tas viss mudina lopbarības gādātāju ikdienu soli — ia laiks ir ne-pastāvīgs, vini gatavo skābsieni, ia saule sāk

staigāt pa zemi — krāj sausā siena tonnas. Viss ar piecācigu cieņu tiks novērtēts garajos rudens, ziemas un pavasara mēnešos.

Augu dienu laukos strādā tehnika, saules tveicīgajos staros mehanizatoriem nav laika atliekt muguras. Viņi abos saimniecības ražošanas iecirknos ir no agra rīta līdz vēlam vakaram. Katru dienu tiek uzskaitīts un vērtēts veikums, izdaritas korektīvas, operatīva pārkartošanas, pielāgojoties laika apstākliem. Loti svarīgi ir maksimāli izmantot iespējas, lopus aņāda... n

tiekiem barības krājumiem.

Vakaros, kad traktoru balsis apklust, miglas olivuros slēpdamās, savas dziesmas atsāk griezes. Tām labāk patīk nenoplautās plavās, bet tehnika nēatlaidīgi nāk virsū un jāmeklē aizvien klusāki un nomalākie stūri. Griežu dziesmās tagad skan zēlābas par zaudētājam plati bām, putni pārtekalē plāvumu, it kā pārbaudot, bet tur viss nostrādāts godam — noplauts gludi, novākts tīri.

Sovasar siena paredzēts saņemt 1 800 tonnas.

ir jau ap tūkstoši, un tas liecina, ka līdz šim sausu dienu bijis ne sevišķi daudz. Veiksmīgāk ir ar skābsiena gatavošanu, kur darbs mazāk atkarīgs no saules dašnuma — tā ap pusotra tūkstoša tonnām no plānotajām 7 450. Lopbarības sagāde sākās agri, lija «kā pa Jāniem», bet tehnika nedikoja: saņemtas ap 3 000 tonnām — skābsības, plāns — 2 060 tonnas.

Laiks nosaka tempus un darbu tehnoloģiju, lopbarības sagādes gaitu pastāvīgi kontrole speciālisti un kolhoza valde.

A. MEZMALIS

Gauši nāca, drīz aizgāja Tā lielaja Jāna nakts...

Ziņdiem Jānt kāsījami(1), Peterīti lapiņam(1), Jēkabīnu kāsīsim(1) Ar tām rudzu vārpīnām. Iļ izskanējušas ligo-dziesmas, nodzīsušas Jāngunis. Ikgadējie Ligo svētki nu jau ir aiz muguras...

Bet 23. jūnija vakarā Riebiņu ciema ledzīvo-tājem bija iespēja kopā svinet gaišos vasaras saulgrīzē svētkus. Kādreizējais vecās Riebiņu skolas stadions jau sen nebija pulcinājis tik daudz cilvēku. Organizatori nebija pat cerējuši uz tādu atsaucību.

Ka jau Ligo svētkos piņemts, ari tovakar dega Jānu ugunis, skals-tas un valdzinošas ligo-dziesmas skandēja Riebiņu ciema etnogrāfiskajam ansamblim un kultūras nama vokāli instrumentālajiem ansambljiem.

Lai šādi Ligo svētki parkā klūst par labu tradīciju! Līdz nākamajai Jānu dienai!

G. BIKOVSKA,
agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kom-jauatnes komitejas sekretāre

dalībniekus laipni uzņēma Jāna māte un Jāna tēvs. Neizpalika, protams, ari Jānu siers ur alus. Līgotājiem bija iespēja izvēgnināt kājas jastrā dejas soli, izlocīt balsis dziesmās.

So svētku organizēšanā lielu paldies pelnījuši agrofirmas partijas komitejas sekretāres un kolhoza komjaunieši. Ipaši pateikties gribas Riebiņu ciema etnogrāfiskajam ansamblim un kultūras nama vokāli instrumentālajiem ansambljiem.

Lai šādi Ligo svētki parkā klūst par labu tradīciju! Līdz nākamajai Jānu dienai!

G. BIKOVSKA,
agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kom-jauatnes komitejas sekretāre

Svētku dienas

Šķiet, vienmēr aizsteidzas pārāk ātri, bet dzīve jau sastāv galvenokārt no darba dienām. Tās cilvēku da-ra tādu, kādu viņš pats ceļu izvelējies. Atzīmējuši savas kolektīvās saimniecības jubileju, atkal ar darbu iesolojam jaunā cē-

lienā. Nav vairs aiz kālniem ari līdz zelta jubilejai.

Svētku reizē plašais agrofirmas kultūras nams bija pilns, daudzi bija ie-kārtojušies ari uz balkona. Tādās reizēs skaidri var izjust, ka mūsu nav maz. Netrūkst ari draugu. Zālē bija jaunas sejas, un mums

prieks par jauno maiņu, bija viri un sievas, brūni iedeguši saulē, uz kuru pleciem tagadējais kolhoza darbu smagums un sirmgalvji, kuriem atnākt no savām tālajām viensētām pa spēkam vienigi tik lielu svētku reizē. Bet tieši vienīm, siem pirmajiem kolhozniekiem, tad ari tika veltīta lielā uzmanība, viņi un viņu padarītais bija visu uzmanības centru.

MANAS JAUNIBAS ZĒME

VINI BIJA
SĀKUMĀ

2. lappuse

UZTICIBA AR LIELO BURTU

SEGTO PLĀTIBU
ATDEVES ATSLĒGA

NITRĀTI:
NITRĀTI

3. lappuse

RŪGTA PAMĀCĪBA ROZES

TAUTAS GUDRĪBA
PAR LAIKAZĪMĒM

4. lappuse

Atmiņu lappuses šķirot + Par tiem, kas lika pamatus kolhozam

Manas jaunības zeme

Kolhozs «Naša Rodina» dala no tagadējā «Sarkanā Oktobra» — nodibinājās 1949. gada septembrī. Tājā ietilpa septinas sadžas: Muhti, Kostjuki, Novini, Paļša, Skangeli, Riebiņi un Novije Zaseki.

Par kolhoza priekšsēdētāju ievēlēja mani. Kolhozā apvienojās 122 personu skaitā salīdzības. Mums bija 105 zirgi, 22 govis,

15 teli, 2 cukas. Kopīpa ūsumā nonāca arī inventārs lauksaimniecības darbībā: ārkli, ečesas, zirgliepas. Zemnieki bija ļesējuši rudus nākamajam gadam. Savācām vēl papildus rūdzus sēklai un apsējam piecus hektārus Skangelu sadžā. Visus darbus darījām ar rokām — plavam zāli un labību, arām un sējām. Darba gaja visi ve-

cie un jaunie. Gimenes toreiz bija lielas, katrā tīrs un vairāk darbaspēliju cilvēku. Cēlāmies agrī un pālām darbā, bet mājas atgriezāmies vēlu vakarā. Uz darbu bija jājet kājām pieci seši kilometri.

Par kolhoza priekšsēdētāju es nostrādāju tris mēnešus. Veselības stāvoklā biju spiests šo amatū atstāt un pārgāju citā

darbā — par noliktavas īzārīni, kurā nostrādāju līdz 1975. gadam.

Kolhoza «Naša Rodina» pilnapsūcē par priekšsēdētāju tika ievēlets Nikols Iis Firsovs. Viņš šo amatū ieņēma līdz 1950. gada jūlijam.

Trīs kolhozi «Naša Rodina», Stalīna vārda nosauktais un «Jaunā dzīve» apvienojās, un izveidojās jauna kopsaimniecība — «Krasnij Oktjabris», kurā par priekšsēdētāju ievēlēja Georgiju Siršovu. Tas bija enerģisks, disciplinēts cilvēks. Isā laikā viņš uzceļa graudu noliktavu un liellopu fermu Riebinos.

1950. gadā parādījās pirmā tehnika — kultašiņa «Imanta», HTZ un «Universal» markas traktori. Ar tehniku apieties toreiz laudis neprata, ara

loti nemākutīgi.

Ražas bija zemas: ļesējām divus ceterus, bet no vācām diecus sešus centnerus no hektāra. Pēc šķirošanas pirmo labību nodevām valstī, bet pašiem gandrīz nekas nepalika.

1950. gada piemēram, uz darbadienu sanemām dusknogramu graudu, un tas lauj vēl bija labi. Bet graudus valstī vedām ar zilgumi uz Aglonas staciju. Atpakalceļā vezumā bija mineralmesli.

Georgijs Siršovs nostrādāja par priekšsēdētāju līdz 1951. gada oktobrim. No kolhoza vadītāja pieņakumiem viņu atbrīvoja par nepakļaušanos raiona priekšniecībai.

1951. gada 10. oktobrī par kolhoza priekšsēdētāju ievēlēja Zani Boitmani. 1951. gadā par vienu darbadienu sanemām 300

gramus graudu.

1952. gada februāri kolhozam «Krasnij Oktjabris» pievienojās divi citi — «Krasnoje znamja» un «Krasnij partizan». Sis gads kopsaimniecībai bija nerāžīgs — kopš augusta sāka pastāvīgi līd iletus un viss aizlīja. Lauki palika nenovākti. Zemnieki par darbadienu nesanēma neko. Saīā gadā jaunieši sāka doties projām no laukiem uz pilsētu, dala iesaistītās kokmateriālus sagade. Kolhozā palika tikai vecie laudi.

No 1953. gada februāra par priekšsēdētāju atkal ievēlēja Nikolaju Firsovnu. Viņš nostrādāja līdz 1955. gada aprīlim, kad šajā amatā stājās Romualds Kavinskis. Bet tie jau ir mūsu kolhoza jaunie laiki. Grigorijs STEPANOVS, kolhoza veterāns

Vini bija sākumā

GRIGORIJS STEPANOVS.

viens no pirmajiem — kolhoza «Naša Rodina» — priekšsēdētāis, tagad gāzes salīdzības vadītājs. Nodieniem bagātās kolhoznieks. Lielā Tevītā kara dalībnieks.

NADEZDA CISĀ.

38 gadī, strādājusi laukkopībā 1. brigādē, ari pāslauk vēl ir kopīgā pulka dzīvo skalstā vieta Oņūgos.

STEPANS BUMAZKINS.

vina darba stāžs — 35 gadi, cēltnieks. Ja kādam izdots saskaitīt tos kieģeļus, ko viņš iemūrējis, vai izmaz būves, iznāktu ie-spaidīgs skaitlis.

PĒTERIS LEITĀNS

kolhozā ieradās 1954. gadā kā viens no pirmajiem lauksaimniecības speciālistiem, no tā laika gādus trīsdesmit strādāja par zautehniki, pēdētā laikā vada salīdzības lielāko piena lopu fermu «Progress».

JANIS MŪRNIEKS.

darba stāžs kolhozā — 38 gadī, Lielājos Rumpos, kad tur slāvēja govis, strādāja par ganu, tagad kopītelus, kuri izvietoti šajā mitnē. Dzīvo vienītā netālu.

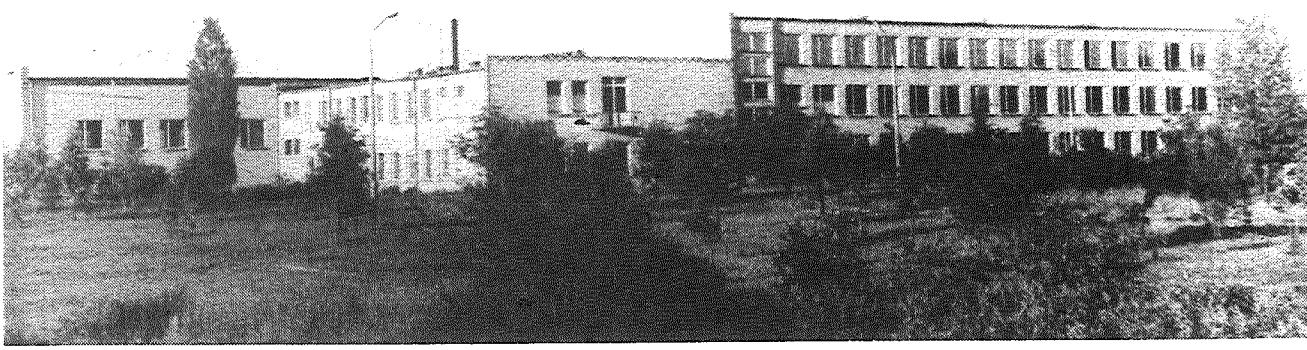
VALENTINA MELUSKĀNE

kolhoza nostrādāja 37 gadus, lopkope pēc profesijas, tagad savā vienētā Dakaros pavadīja pensijas gadus, priecījās par zījādiem.

GENOVEFĀ RŪTKOVSKĀ

līdz pēnījai laukkopī darbam kolhoza atdoti 35 gadi, palikusi viena kādreizējā plaši apdzīvotā Stabuļiņu sādžā.

Jaunais Ceļš

Uzticība — ar lielo burtu

Nepat Riebiņu vidusskola izvadījusi savu 13. izlaidumu. Mūsu absolventu skaits atkāl palielinājies. Skola arī iuzīmētu seko viņu urpmakajam gaitam.

Mani, bijušo audzinātāju, ipaši interese, kadas bijušas 12. izlaiduma pirmas veiksmes un neveiksmes. Paganis gads, kops meitenes baltais kleitās un zeni svītīgām kāklasaitēm ar tiram un skaidram domam par lielo dzīvi atstāja skolu un rāstuja tāi atvadu vārdus. Kas tad izmaiņījies šī gada laikā, ka risinājušies četrpadsmiti jauniešu darba un mācību ceļi?

Dažiem nodomiem dzīves stingras prasības pārvilka svītri uz zināmu laiku, dažam attīka studijas augstskola dienētā jaatzīst — nepieiekamas sagatavotības, uzticības trūkuma dēļ. Tādi šie jaunieši neatīnei do-

mu par jecero mērķi — spīriju medicīnu — un grib «sturmēt» augstskolu pec dienesta armija.

Pieci zeni līdz dienestam bija strādājuši kolhoza, četri no viņiem jau diene, pārejoties īstakai rudenī. Strādāja par mehanizatoriem ar skola iegutajam tiesībām, ari ceļniecībā parādīja noīstītu attīksni pret darbu, bija izpildīgi. Ipaši jaatzīme V. Tolstopiatovs, A. Givoins, A. Turubanovs, D. Zabaljevs. Tapec ari raksturojumi dienestam bija teicami.

Sajā dienās izlaidumā tirdzniecības skola gatavoja Nīna Orlova, kuras turpinākā darbā vieta bus Silajāni. Oļga Borisova pārgaja uz LVFKI neklātību, vienlaikus strādājot par treneri. Viktorija Lavrenko «gara gaisīmu» gusi Gomeļas Valsts universitātē. Bet četras meitenes

gatavojas beigt Rīgas vecāko pionieru vadītāju skolu, pašreiz strādā pionieru noīmetne. Visas vijas — Sasa, Iraida, Irina, Viļja — gatavojas pec skolas beigšanas nakamgad iestāties pedagoģiskajās mācību iestādes, jo mužu grib velut cildenajam cilveku audzināšanas darbam. Ticu, ka vijas to izdarīs. Gan sekmes, gan mācību prakses rezultāti, pašu meiteņu uzņēmība, ari spējas, nevainojamā uzvedība lauj uz to cerēt.

Joprojām nevaru aizmirst šos iekšēji un āreji skaistos, gaisīos septīnus zēnus un septīnas meitenes. Neviens no viņiem nav novirzījies no nevainojamas uzvedības normām, visi ir apņemības pilni izpildīt savu pienākumu. Loti siltus vārdus gribu leikt Ivanam Daņilovam, kurš mācas par sporta treneri

Rīgā un uzrāda labas un teicīgas sekmes. Skolas gādu draudzība, sirds siltums, dzīja cilvecība ļai valda starp mums visiem ari turpmāk! Kaut dzīvē dotu laimi, veselību, izturību! Lai atrī aizsteigtos dienesta gādi armijā, pietīktu speka, salīdzības, izpildīgu grūtības, dienesta uzdevumos! Lai vārdu «Uzticība» vienmēr turētu sirdi ar lielo burtu.

Novadpētniecības pulciņa vārdā vēlu visiem skolas absolventiem sasniegāt jecero, ja ari kas uzreiz neizdodas, neatkāpties pirmo grūtību priekšā! Neaizmirstiet, jaunieši, ka jūsu gaitām sekojam mes visi.

V. MICĀNE,

Riebiņu vidusskolas novadpētniecības pulciņa vadītāja

15 kilometru attālumā no Baškīrijas zinātņieku galvaspilsētas Ufas. Novocerkasu ciemata atrodas siltumnicā padomju saimniecība, kas samērā nelielas sīgtajās plātībās iegūst augstas darzenī rāzus. Atklātās plātībās tājā nedarbojas ar graudkopību, iegūstot barības bāzi putukopības attīstībai. Par to sodenī mūsu laikraksta slējas stāsta direktors S. Jusupovs.

Segto platību atdeves atsleoga

Ar Lenīna un Darba Sarkana karoga ordeni apbalvotās ražošanas apvienības «Bašnefti» padomju saimniecība «Teplīcīnij» segtās platībās ražo darzenus, bet tam ari vīstas gāju un olas Baškīrijas naftiniekiem.

Segtās platības aizņem 40 000 kvadrātmētrus, no tiem 1 000 m² audzējam ziedus, 1 000 m² atvelēti biologiskajām alzsardzības metodēm un 36 000 m² augurki un tomati. Bez ziemas siltumnicām ir ari plēvju pavasara siltumnicām, kuru kopejā platība — 35 180 kvadrātmētri.

Dārzenkopības ceļa nodarbināti 122 cilveki.

Trijos 12. piecgades gados ziemas siltumnicās ražība pieaugusi līdz 28.2 kilogramiem uz kvadrātmētru, plēvju siltumnicās — līdz 16 kilogramiem.

1988. gada šeit skaitītā bija attiecīgi 29.9 un 16.6 kilogrami.

Nodarbojamies ari ar Šampinjonu audzēšanu. Tie mūns aizņem 1 200 kvadrātmētrus. Visspār ražošana

gurku īmatsvars veido 70 procentus, tomāti — 14 procentus, zalie locini — 10 procentus, garšaugi — petersili, dilles, salāti, sekerījas, redisi — 5 procentus, ūdens ūdens — 1 procentu.

Sovhozā apmēram 1 071 hektāru aizņem graudaugu kultūras, kas nepieciešamas putukopības attīstībai. Trījos 12. piecgades gados videi esam realizējuši 7 341 tukstoši olu, saražojuši gadā vidēji 1 644 centnerus vīstas galas dzīvīvarā. Pagājušajā gadā šeit skaitītā atkal bija visaugsātiekie — 7 117 tukstoši olu un 1 702 centneri vīstas galas.

Ražošanas rentabilitāte 1988. gada bija 30.2 procenti, pelna — 872 tukstoši rubļu. Gadā katrs strādnieks videi sanem 3 250 rubļus.

Dārzenu audzēšanai segtās platībās ir nepieciešama savā ipašā tehnoloģija, kuru ir stingri jāievēro, lai vēlāk gūt labus rezultātus.

Svarīgi ir ievērot brasīmu augseku. Tāpat lielā noīzīme ir vispīemērotāko sēku izsējai. Agrāk izmantojām tādas šķirnes kā «Surpirz-66», «TSHA-77», «TSHA-28». So šķirnu ap-

uteksnešanai nepieciešamas bītes. Bet šim nolūkam valadzīga laba bāze — dravas. Taču pedējos gados radusies problēma saimniecību nodrošināšanā ar bītem. Tāpēc kopš 1986. gada izmēģinām jaunas šķirnes, kas ir izturgākas pret slimībām, «ātraudzīgākas un produkcijas kvalitates ziņā nav slīktakas par tam šķirnem, kuras audzē atklātās platībās. Izmēģinām tādas šķirnes kā «TSHA-14», «Gribovčanka», «Aelita», «Birjusa», «Legenda». Sis šķirnes ir pašaputknējošas. Domājam, ka turomāk tieši tās izmantotās savā saimniecībā.

Gurku stādus dēstām siltumnicās 30 līdz 35 dienu vecus janvāra un februāra pirmajā dekadē. Lai radītu normālu gaismas režīmu, stādu siltumnicā izmantojam oīpildu apgaismotumu saskanā ar stādu audzēšanas tehnoloģiju. Tomātu stādus dēstām pēc 55 dienu veģetācijas februāra pirmajā dekadē.

Pirms stādīšanas siltumnicās velcam sagatavošanas darbu kompleksu. Pilnībā tās ar svaglu augsnī vai organisko mēlojumu, ierdinātā elementiem (ķūdru, zāgu skaldām, salīmēt). Pēc tam uzvaram pīsoni ar arklju PN-3-35 25 līdz 30 centimetru dzīlumā. Sāda ikgadēja aršana veicina «nāzoles» veidošanos, tas ir sablivātās augsnīs avakāsēlē slāni. Tas pasliktina valgmes un ceisa caurlādību augsnē. Lai atbrīvotos no ūdens nevēlātās parādības, māstūlīt pēc uzvarēšanas augsnē ierdinām 70 līdz 75 centimetru dzīlumā.

Jau laikus pīsonavotām organisko mēlojumu komposta veidā. Tačā ir 50 procenti liezonu mēšu, 20 procenti kudras, 5 pro-

centi zāgu skaidu un 5 procenti putnu mēšu.

Svarīga loma rāžas izaudzēšanā ir sāvīlācīgā papildmēlojuma devas un barības vielu elementu attiecības aprēķinām atkarībā no dotā mēlojuma izlietojuma koeficienta (slāpeklī un kāliju — 75 — 85 %, fosforu — 30 — 40 %) un ūdeni šķistošo formu izlietojuma koeficiente. Šim nolūkam izdarām attiecīgas analīzes republikas kīmīzācijas stacijā.

Dārzenu audzēšanas laikā, ipaši ziemā, cenšamies uzturēt optimālos augsnēs un galsa siltuma parametrus.

Cīnā pret kaitēkļiem un slimībām darbojas augu aizsardzības dienests 8 cilveku sastāvā. Pārsvarā izdarām kīmiskas apstrādes. Cīnā pret nematodi augsnī iztvēcētam. Pēdētā laikā arvien plašāk cenšamies leviest bioloģiskās metodes. Noorganīzēta biolaboratorija, augu bioloģiskās alzsardzības mērķiem, kā jau rakstītu sākumā, esam atvēlētuši vīnu siltumnicā 1 000 kvadrātmētru platībā.

Tiek izmantota pīlēnveida laistišana. 34 000 kvadrātmētriem iegādātas speciālās šādas laistišanas iekārtas. Perspektīvā plānojam ar tām apvādāt vīnas ziemas siltumnicās. Sādas laistišanas efektivitāte ir loti liela — 2 līdz 3 kilogrami pībildu produkcielas no kara kvadrātmētra.

Salavats JUSUPĀVS, ražošanas apvienības «Bašnefti» sovhoza «Teplīcīnij» direktors

Ufa

Ja produktos to ir par daudz, tad tās krasi samazinās askorbīnskabes, cukura, proteīnu saturu. Jaatīzīmē, ka nitrozaminu veidošanās procesu cilvēka organismā aiztūr regulāra askorbīnskabes lietošana.

Burkāni, kas saknū dārzā bija izaudzeti bez mineralmēšu lietošanas, izrādījās absolūti nekaitīgi. Bieži vairāk nekā citi dārzeni spēj uzkrāt nitrātus. Daži uzskata, ka, ja izaudzētu burkānu, redzīs, bieži, petējīgi un citus augus, kurus cilveks lieto svaiga veidā, būtu jāizlīdzē to papildīmēšanā izmantot slāpeklī minerālmēšus.

Tāču nedrīkst pārmerigi daudz izmantot arī organismos mēšus. Pēc Baltkrievijas zinātņieku domām, optimāla kūrīsmēšu un komposta deva dārzekūltūram ir sēsi līdz deviņi kilogrami uz kvadrātmētru.

Vārot kartupeļus un dārzenus, nitrātu saturu tajos samazinās. Tomēr kartupeļu bumbulīšus, kuros var būt daudz nitrātu, nedrīkst vārit alumīnija katlā.

Absolūti nepieciešams ir paaugstinātu slāpeklī mēlojuma devu lietošana. Tās gan stipri palielina augu masu, tāču samazina produktu un lopbarības barības vērtību. Tādu augus turklāt vairāk bojā kaitēkļi, tie slikti saglabājas.

T. SIRKO

Nitrāti?

Nitrāti.

Nitrāti ir normāli vielmaiņas produkti augos. Tās ir neorganiskā slāpeklī dabīgas rezerves, kas turpmākās augu attīstības fāzēs tiek izmantoti to organismā veidošanai.

Nitrāti uzkrājas lapas, stiebros, saknes, seklās un augļos. Pēc zinātņieku datiem, viens kilogramms sausu bumbieri un avenu saturu no 6 līdz 22 miligramiem nitrātu. Abilos, plūmes, janogu un upēju ogas, mežrožas, vīnogas — no 7 līdz 50 miligramiem, kā arī ēršogas — 11 līdz 80 miligramu. Tāds pāris nitrātu daudzums veidejas arī tomātos.

No dārzenu kultūrām vairāk nekā citi nitrāti spēj uzkrāt salāti un spināti. Tā, salāti, kas audzeti siltumnicās, vienā kilogramā var saturēt līdz 7 000 miligramu nitrātu (pielaujamo 1 000 miligramu vietā).

Ja slāpeklī mēlojums augsnē tiek iestrādāts nevienmērigi, lielos daudzumos un nesabalansējot to ar fosforu, kāliju minerālmēšiem un mikromēšumiem, tad dārzenēs un kartupeļu bumbulīšos uzkrājas nitrāti tādās devās, kās trīs līdz piecas reizes pirmsēdēzējot. Tādās gadījumos tie kļūst par nevēlamu, toksisku vielu.

NO REDAKCIJAS.

Saimniecības vadītājs beidz K. Timirjazeva lauksaimniecības akadēmiju Maskavā, savā dzīmtajā pusē izvērīs rosigu darbību. Minēsim tikai dažas šīs saimniecības sadarbības adreses. Lauksaimniecības Urālu zinātņikās pētniecības institūts, Saknagu audzēšanas eksperimentālais kombināts Podoļskā, Mołdāvijas apūdeņojamās zemkopības un sakņkopības zinātņiskās pētniecības institūts, pieredzes

apmaiņas līmeni — ar padomju saimniecību «Teplīcīnij» no Voronežas segtās augsnēs kombināta un Voronežas piepilsētas saimniecību «Sovetskij», mūsu republikas Rīgas padomju saimniecību. Uz abpusējā izdevīgiem noteikumiem Baškīrijas dārzeni un putnu audzētāji vēlētos sadarbīties arī ar mūsu firmu, saimniecības pārstāvji ar direktoru Salavatu Jusupovu vadībā, braucot kārtējā pieredzes apmaiņā uz Latviju, domā iegriezties arī Riebiņos.

Ogres rajona RA „Agrokīmija“

Remontdarbīcās, šoferiem un mehanizatoriem remontdarbos ieviesta beznorīkoma, darba samaksas kārtība. Katram strādniekam mēnesim tiek izsniegtā darba uzskaites lapa, kurā no rīta vadītājs atzīmē darbā ierašanās laiku un, nobeidzot darba dienu, ieraksta strādnieka nopelnito alga.

Kimikāliju sajaucēji

Lai nodrošinātu kimikāliju kvalitatīvu sajaucīšanu un nepiesārnotu apkārtējo vidi, saimniecības var iegādāties speciālus jaucējus: Padomju Savienībā ražotos APZ-12, izgatavotos Bulgārijas TR STK-4-1 un «Voshod-88». Importētajiem atšķirībā no agrāk saņemtajiem STK-5B ir plastmasas tvertnē un vairāki citi uzlabojumi. Aptuvenā cena — 5 — 7 tūkstoši rubļi.

E. SVIKIS

Manfreds Šneps,

LVU PROFESORS

RUGA PAMĀCĪBA

5. turpinajums.

Ar asaram acis Trasuns baznīci atlāja. Ta viņu padzina no baznīcas, no galvenas katoļu baznīcas Latvija, kura nonāca katoļu rökās tikai pateicīties Trasuna pūlēm.

Sirmajam garidzniekam pietruka spēka pārdzivot negodu: pēc divām dienām, trešajās Lieldienās, Francis Trasuns mira. «Maukdam savam miljotajam sunītim uzburni», rakstīja «Jauna Straume» (1926. g. 23. apr.), «viņš sajuta trieku, pie stendes piespiedies salīma un pēc dažām minūtēm turpat

uz vietas krita savā dzīvokli, nepasakot nevienu varda.»

Un nu stājas speķa Springoviča akta nākošais punkts: «Un, ja viņš — ko lai Dievs nedod — mīrst savā sirds latrā zīņā tiktu apglabāts Latgalē.» «Jaunākās Zīnas» piebilst: «Kara ministrs šodien deva atlauju Fr. Trasunu apbedīt Brāju kapos Rēzeknē.»

8. aprīlī «Jaunākās Zīnas» sākās ar treknu virsrakstu: «Kur apbedīs Franci Trasunu?» un ziņoja:

«Vakar dep. Jezupa Trasuna vadībā notika apspreide, kura piedalījās visi Latgales politisko virzienu un grupu pārstāvji, kā arī Rīgā esošie latgaliešu sabiedriskie darbinieki.

Apspreide nolema Franci Trasunu guldīt Meža kapos.» No Rezeknes atnākusi ziņa, ka kategoriski pieprasot, lai Trasuns katrā zīņā tiktu apglabāts Latgalē.» «Jaunākās Zīnas» piebilst: «Kara ministrs šodien deva atlauju Fr. Trasunu apbedīt Brāju kapos Rēzeknē.»

9. aprīlī «zīvē ievieto kari-katru» «Viduslaiku likumi Latvijā»: resns baznīcings, stājies baznīcas vārtos, ar rokām stum projām zārku.

10. aprīlī Franci Trasunu izvadīja no Rīgas. Sēru dzīvokli atvadu runu teica valsts prezidents J. Cakste. Viņš atcerējās kopīgo darbu

Pirmaja Valsts Dome Peteri-pili, cildinaja Trasuna nobelns Latgales un visas valsts labā, ka viņš bija tas, kas Latvijas gerboni novietoja trešo zvaigzni. Pie Saeimas ēkas atvadu vārdus teica Saeimas priekšsēdētājs P. Kalniņš.

No «Jaunākām Zīnām»:

«Zārkam pa priekšu nes katoju krustu, bet garidzniecības nav... Ūzkritoši biji, ka lielākā pilsoniskā partija — Zemnieku savienība — ceremonijā nepiedalījās (...)»

Sēru vilcienā (...) ieņem vietu Saeimas priekšsēdētājs Dr. P. Kalniņš, valdības pārstāvis ministrs V. Rubulis.

ministra biedri A. Velkme un St. Jaunzems un deputāti J. Trasuns, J. Breikss, D. Nonācs, M. Skujenieks un K. Būvmeisters. Celā viņiem Plavīnā pievienojās valsts prezidenta sevišķi pilnvarotais generālis Berkis.

Vilānu rajonā (...) stacijas sagaidītāji pulcīnos uz ceļiem uz slapjas zemes skaita lūgšanas.»

Kapos radās sarežģījumi draudzes dekāns bija līcis kapu aizbērt un ar dzelondrātīm kapa vietu norobežot. «Gen. Berkis norīko 24 kareivju kapa rakšanai.»

Seko daudzo kapa runu uzskaņījums.

«Stud. Reidzāns pārmēt baznīcungiem Trasuna vāršanu un studentu vārā dod svinīgu solījumu turēt svētu viņa piemiņu un sekot vīna centieniem.»

Pēc dažām dienām Jezups Trasuns, aizgājēja brāļa dēls, saņēma Raiņa vēstuli no Itālijas:

«Mentonā, 1926. g. 14. aprīlī. Loti cienīto, dārgo koleģi!»

Nobeigums sekot.

Atļaujai ar šim rindinām griezties pie Jums kā mūsu neaizmirstamā Franča Trasuna tuvākā radinieka, lai izteiktu tās sēras, kuras es jūtu līdzi visplašākām Latvijas aprīndām par lielo zaudējumu. Francis Trasuns bija pīrmais latgalietis, kas meklēja un atrada ceļu uz saprāšanos starp divām šķirtām mūsu tautas daļām. Savā skaidrā un gaišā politiskā gaitā viņš vienmēr tuvāk nāca iautas plāšai masai un viņas dvēselei, tika aizvien demokrātiskāks un progresīvāks. Tāda gaita dota tikai retam. Un viņš bija reta, stipri izteikta parādība, kura spēja upurēties par saviem uzskatiem. Viņa piemiņa paliks ne vien Latgalē, bet arī Latvijā.

Jūsu J. Rainis.»

Un tomēr kauna lieta bija notikusi: Francis Trasuns — katolis no katoļiem — bija glabāts nesvētītā zemē.

Nobeigums sekot.

Apsveikumi

Vēcam būt — tā nav nekāda māka,
Un vēl mazāks nōpelnīs — jaunam būt.
Māka ir, kad mūža rudens sākas,
Jaunākam ar katra gadu klūt.
Jaunam klūt — tas nozīmē: ko jaunu
Allāz sevi rast un cilots gūt.
Un, ja tā, tad gadus nenem jaunā —
Vecums palīdz mūžam jaunam būt.
(A. Imermanis)

vas jubilejas svīn jūlijā — 80 gadus

ANNA SONDORÉ, 70 gadus

PĒTEDIS STABULNIEKS, 65 gadus

OLGA UTINĀNÉ, 60 gadus

JANDVIĜA KOLODINSKA, 55 gadus

LĪDIJA NIKOLAJEVA, 50 gadus

ZAIÐIDĀ MELUŠĀNĒ, 50 gadus

PĒTERIS CISS, 50 gadus

Labu veselību, dzīvespri-

ku, laimi! Jums visiem vēl

agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kolektīvs

Kino jūlijā

2. «Papuciši», Francija,
3. «Karakis Konga dzīvo», Fran-

cija, «Ceturta vara», Fran-

cija,

4. «Nokaut pūķi», 1. un

2. sēr., PSRS, VFR,

5. «Inspektors bez ieroča»,

Bulgārija,

6. «Džindzera un Freds»,

VFR,

7. «Mīlas spēks», 1. un 2.

ser., Indija,

9. «Uz visu banku — II

jeb Pretsitiens», Polija,

10. «Ar vīriešiem nav viegli», Dienvidslāvija,

11. «Afrodites pārstei-

gums», Francija,

12. «Mazā Vera», 1. un 2.

sēr., M. Gorkijs, 1. un 2.

sēr., Indija,

13. «Diskodejotājs», 1. un

2. sēr., Indija,

14. «Kallā mīla», Francija,

16. «Kāku slādzs», Ungārija, Kanāda, VFR,

17. «Cīlveks orķestrīs»,

Francija,

18. «Tas notika Parīzē»,

Kanāda, Francija,

19. «Kordebalets», 1. un

2. sēr., ASV,

Redaktors A. RĀNCĀNS

Tautas gudrība par laikazīmēm

aukstums», «Jauns mēness augstu debesis — būs auksts laiks, zemu — būs silts laiks».

Vienas Mēness fāzes laikā līdz nākamajai laiks noturis vienādā samērā stabili, ipaši vasarā. No aprīļa līdz augustam vislietainākā Mēness fāze ir pirmā. Otrs fāzes laikā maijā, jūnijā un augustā arī pārsvarā ir apmākušas un lieitainas dienas.

Pilnmēness, tas ir, trešā fāze ir pārīgi — uz katru augu jāizlieto seši līdz desmit litri ūdens (atkārībā no krūmu

gaisa mākoņus, ipaši pievelk lielas ūdenskrātuvēs un ledāju laikmetā radušās gravas. Pirmais negaiss nosaka, kāda būs vasara. Ja negaiss atnāk no ziemējiem — vasara gaidāma sīta, ja no dienvidiem — auksta.

Un vēl dažas pazīmes. Ja akmeni «svīsti», tas ir, kļust mikli sausā laikā, tad drizumā gaidāms lietus. Tāpat reage arī vīrci (viena daļa) uz vīrci (viena daļa) gājējiem — tāpēc vasaras beigās tos labāk vajag nogriezt īsi.

Otro papildmēšošanu rozmērā izdara pumpuru veidošanās laikā. Augi loti labi reage uz vīrci (viena daļa) gājējiem — tāpēc vasaras beigās tos labāk vajag nogriezt īsi.

Par negaisu var teikt šādu novērojumu: kur tas pavasarī pirmoreiz nograndis, tur būs biežs viesis visu pavasari, vasaru un rudeni. Ne-

gaisa ziedēšana vasaras beigās rozmērā novājina upā tām samazinās salīzīturiba, tāpēc šajā laikā daļu pumpuru vajag izkniebt. Augus novājina arī ziedēšana nogriešana uz garājam atvases, tāpēc vasaras beigās tos labāk vajag nogriezt īsi.

Jaņem vērā, ka bagātīga ziedēšana vasaras beigās rozmērā novājina upā tām samazinās salīzīturiba, tāpēc šajā laikā daļu pumpuru vajag izkniebt. Augus novājina arī ziedēšana nogriešana uz garājam atvases, tāpēc vasaras beigās tos labāk vajag nogriezt īsi.

Un vēl dažas pazīmes. Ja akmeni «svīsti», tas ir, kļust mikli sausā laikā, tad drizumā gaidāms lietus. Tāpat reage arī vīrci (viena daļa) uz vīrci (viena daļa) gājējiem — tāpēc vasaras beigās tos labāk vajag nogriezt īsi.

Par negaisu var teikt šādu novērojumu: kur tas pavasarī pirmoreiz nograndis, tur būs biežs viesis visu pavasari, vasaru un rudeni. Ne-

gaisa ziedēšana vasaras beigās rozmērā novājina upā tām samazinās salīzīturiba, tāpēc šajā laikā daļu pumpuru vajag izkniebt. Augus novājina arī ziedēšana nogriešana uz garājam atvases, tāpēc vasaras beigās tos labāk vajag nogriezt īsi.

Un vēl dažas pazīmes. Ja akmeni «svīsti», tas ir, kļust mikli sausā laikā, tad drizumā gaidāms lietus. Tāpat reage arī vīrci (viena daļa) uz vīrci (viena daļa) gājējiem — tāpēc vasaras beigās tos labāk vajag nogriezt īsi.

Par negaisu var teikt šādu novērojumu: kur tas pavasarī pirmoreiz nograndis, tur būs biežs viesis visu pavasari, vasaru un rudeni. Ne-

Dzimtenes bērzi.
G. VILCĀNA foto

JAUNAIS CELŠ

Laikraksts «Jaunais Ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās.

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofirma «Sarkanais Oktobris». Telefons redaktoram un nodalas vadītājam — 56732

Pasūt. 772
Met. 1100

Iespējots Latvijas izdevniecību, poligrafiju un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iespiedloksne.